

V Ě S T N Í K

ČESKOSLOVENSKÉ NÁRODNÍ RADY AMERICKÉ

Čís. 313

Říjen 1981

Náš státní svátek

František Schwarzenberg:

Z projevu br. dr. Schwarzenberga v Curychu k oslavě 28. října pořádané krajanskými spolky ve Švýcarech vyjímáme:

U příležitosti podobných setkání, jako je naše dnešní slavnost si vždy znovu a znovu slibujeme, že "věrní zůstaneme". Ale čemu to vlastně chceme věrní zůstat?

Všichni ovšem víme, kdy a za jakých okolností vznikl tento tak často opakovaný výrok: "tvému odkazu věrní zůstaneme". Byla to závěrečná slova smutečního projevu druhého prezidenta republiky nad rakví Tomáše G. Masaryka. Vztahoval se tedy tento výrok na věrnost odkazu Masarykovu - myslím, že v podobném asi duchu, jak to myslil Jan Masaryk, když mi ve dnech únorového puče řekl, že s námi do exilu nepůjde, že zůstane doma a pokusí se zachraňovat, co se ještě zachránit dá z "tátova odkazu". Tož by se snad zdálo, že tento odkaz znamená především jen samostatnost, demokratické zřízení a jednotnost státu. Pravda, to vše je jisté v tomto odkazu zahrnuto, ač to dle mého přesvědčení představuje spíše jen vnější projev a odlesk pravého, hlubšího jeho obsahu. Je ovšem více než samozřejmé, že budeme především věrní této předuležitě části svého odkazu v přesvědčení, že samostatným a svobodným Čechům a Slovákům bylo a bude nejlépe v bratrské spolupráci, zakotvené ve státoprávním uspořádání jejich vzájemného poměru. Vždyť dnešní den 28. října, náš státní svátek, připomíná uskutečnění tužeb mnoha generací po kulturní a politické autonomii a pojí se ku vzniku státu, který v době mezi válkami byl záviděníhodným vzorem demokracie a humanismu v příboji autoritářských režimů; byl mezi všemi svými sousedy jediným státem, který nikdy nezměnil či nesuspendoval! svoji svobodnílovnou ústavu a byl před druhou válkou útočištěm politických psanců. Věrnost myšlence státu, ustaveného dne 28. října 1918 považujeme za samozřejmost i u těch, kteří nejsou vázání ani doktorským či úředním slibem, ani vojenskou přísahou, kterou jsem např. já shodou okolností složil právě dnes před padesáti léty.

Je však zapotřebí plněji si ujasnit a upřesnit pojem celého dědictví otců, abychom lépe pochopili, jaký je vlastně jediný ten poklad, který jsme si do exilu odnesli; abychom věděli, co nás sdružuje všechny bez rozdílu stáří, vyznání, dřívějšího politického přesvědčení a povolání či doby odchodu z vlasti; abychom poznali, čemu chceme věrní zůstat a co máme zachovat pro další pokolení.

Za národní odkaz bychom měli považovat jen to, co kdy v našem národě sloužilo pravdě, dobru, krásě spravedlnosti, svobodě, lásce a míru - tedy člověku pod zorným úhlem věčnosti. Do národního odkazu dále patří především jen to, co je společným dědictvím nás všech. Naše chyby do národního odkazu nepatří.

Během dřívějších generací jsme si vytvářeli celou řadu dílčích tradicí a říkali jsme jim "národní". Dnes však potřebujeme tradici jen jednu, na které bychom se všichni shodli. Starou

roztříštěnost si již dovolit nemůžeme. Ostatně dnes již víme lépe, co kdy národu sloužilo a co mu škodilo, co bylo plodné a co jen plané.

Tož jak se toto srovnává s často opakovaným výrokem: "tvému odkazu věrní zůstaneme"?

Masaryk sám se sice spíše přikláněl ku tradici jedné z oněch dřívějších, údajně "národních" tradicí a stavěl se často záporně ku tradicím jiným. Zvláště pro ty, kteří nesdíleli Masarykovo protiklerikální zaujetí či jiné jeho předsudky by však mělo být směřodatným, že v době jeho smrti mnoho lidí spatřovalo v Masarykovi souhrn všeho kladného ze všech našich dílčích "národních" tradicí. Tak se stalo, že jeho jméno bylo přijato mnohými za symbol všeho ušlechtilého, co je nám všem společné a co nás všechny sdružuje. Jen o tuto syntese se nám dnes jedná a pouze tomuto souhrnému odkazu chceme věrní zůstat.

Mělo by to být snadné pro každého z nás. Vždyť v každém úseku svých dějin jistě najdeme něco, k čemu se všichni můžeme s hrdostí hlásit, od "Chorálu" po "Kšaft umírající matky", od "Slávy dcery", od Sukova "V nový život" až po Nechanice a Chartu. Vždyť také u všech velikánů naší historie - pravím: u všech - každý z nás nalezne něco obdivuhodného; něco, z čeho by si mohl vzít vzor. A nehledejme příklady pouze na vrcholcích. Kdo hledá, nalezne snadno přemíru velikosti a krásy u nejskromnějších, neznámých či zapomenutých příslušníků národa - vzpomeňme třeba jenom na "Babičku".

Zdroje národního odkazu najdeme věru v průběhu celých svých dějin:

v mystickém vypětí světců i v pokorné písni poutníků na Svatou Horu, na Hostýn, na Velehrad či na Kozí Hrádek a Růžový palouček; ve veledílech básníků, v "Hudbě sfér" i v mudrosloví lidových pořikadel; v úsilí našich náboženských myslitelů o autonomii lidské duše i v rozhodujících slovech kardinála Berana o svobodě svědomí na druhém vatikánském koncilu; v hrdinství našich bojovníků pod hradbami Milána, u Baltu, na Magistrále či v bitvě o Británii i ve vězeňské modlitbě Milady Horákové; v ozvucích Smetanova "Tábora" i "Blanika" a v lidovém nápěvu děvčat na Slovácku; v dovednosti kameníků huti svatovítské i v Křížíkově vynálezu obloukové lampy; v Balbínově "Obraně", v úsilí buditelů o záchranu jazyka i v péči slovenské maminky o zachování krásy národního kroje; v péči o udržení půvabu naší krajiny, ať se jedná o krásu danou přírodou či vytvořenou lidským dílem; v chodské obraně hranic, v boji předků o naše státní právo, v budování nového státu i ve Slovenském národním povstání; v krásě maleb Mistra třeboňského i v líbeznosti velikonočních kraslic; v Sibiľinu proroctví i v dopisech "prosté české ženy", Zuzany Černíkové z Harasova; v evokaci dnů zašlých od Dalimila, Stránského a Břežana až po Palackého, Kalistu a Šustu; v duchovní zbrojnici všech, kteří vyznávají Krista z mrtvých vstalého či věří v Boha Abrahama i v zamyšlení oněch, kteří hledají pravdu jedině rozumovým poznáním; ve snaze svatého Vojtěcha, zabránit prodeji válečných zajatců do otroctví i v Chartě 77; v odporu proti každému zneužívání moci světské, ať jeho obětí byl svatý Jan Nepo-

VĚSTNÍK

October 1981

Organ of the Czechoslovak National Council of America

Published monthly (Except bi-monthly July-August)

: Subscription \$4.00 - Outside U.S.A. \$6.00

Editor - Vlasta Vraz

Office: 2137 So. Lombard Avenue, Cicero, Illinois 60650

Tel.: 656-1117

VĚSTNÍK

Ríjen 1981

Organ Československé národní rady americké

Vychází měsíčně (s výjimkou dvojčísla v červenci-srpnu)

Předplatné \$4.00 ročně. - Mimo U.S.A. \$6.00

Redaktorka - Vlasta Vrázová

Úřadovna: 2137 So. Lombard Avenue, Cicero, Illinois 60650

Telefon:

656-1117

mucký, mistr Jan Hus, Jan Amos Komenský, lidický chalupník, generál Eliáš, docent Matoušek, architekt Grégr, inženýr Sochorec či Heliodor Pika; ve snaze o lidskou důstojnost a lidská práva každého jednotlivého člověka i v odporu proti jakékoliv totalitě, jak včerejší tak dnešní.

V tom ve všem se totiž obráží péče o člověka pod zorným úhlem věčnosti.

Myslím, že dnes již jasněji vidíme, co tvoří obsah našeho národního odkazu, než jsme viděli v dobách, kdy nám jako národu nebylo tak zle. Marně však hledáme stručný slovní výraz, který by přiléhavě vystihl jeho plnost při tak veliké jeho šíři a hloubce. Víme, že se jedná o starost a péči o člověka, stvořeného k obrazu a podobnosti Božímu, o zodpovědnost za osudy nejen před dějinami, ale před Absolutnem. A tak snad přeci nejvhodnější slovní zkratkou zůstává výraz: křesťanský humanismus - důraz kladu na obě slova.

Křesťanský humanismus byl po tisíc let osou našeho národního chtění a citění, pokud směřovalo vzhůru. Křesťanství a humanismus trvale ovlivnily myšlení a chtění také všech, kteří se ani ku křesťanství, ani k humanismu vědomě nehlásili. Křesťanský humanismus je naším dědictvím, které musíme odevzdat příštím pokolením. Tož to je ten odkaz, kterému věrní zůstaneme.

Madrid follow up - schůze ve Washingtoně

Pod patronátem předsedy Helsinské komise, poslance Dante B. Fascella, a místopředsedy senátora Roberta Dole, se dne 17. září t.r. konala v senátě schůze zástupců různých amerických a etnických organizací, které pracují na poli lidských práv. Rozklad o dosavadních jednáních v Madridu na konferenci o bezpečnosti a spolupráci v Evropě a o tom, co se může očekávat od jednání v třetí fázi konference, která bude zahájena koncem října t. r., podal velvyslanec USA a vedoucí americké delegace, Dr. Max M. Kampelman. Konference se zúčastnilo více jak 130 pozvaných zástupců různých organizací, včetně několika bývalých t.zv. "Public Members", kteří se jako členové USA delegace konference v Madridu zúčastnili po jejím zahájení v listopadu 1980. Paní Betka Papánková se schůze zúčastnila jako "Public Member" delegace za čs. skupinu. Dr. Ján Papánek zastupoval Americký Fond pro československé uprchlíky a Československá národní rada americká byla zastoupena A. Faltusovou a Dr. J. Haškem. Přítomno bylo také několik úředníků State Departmentu. - Po schůzi byla uspořádána recepe v Capitolu. -afa-

International Liberators Conference

Holocaust Memorial Council v USA, který byl ustaven kongresem Spojených států jako agentura federální vlády, bude ve dnech 26. až 28. října t.r. pořádat ve Washingtoně t.zv. "International Liberators Conference". Konference se bude konat na State Departmentu, za předsednictví Mr. Miles Lermana. Pozvání na konferenci bylo posláno vládám 14 států, které se podílely na osvobození Evropy: Austrálii, Belgii, Brazílii, Kanadě, Československu, Dánsku, Francii, Holandsku,

Novému Zélandu, Norsku, Polsku, Velké Británii, Sovětskému Svazu a Jugoslávii, jakož i zástupcům Židovské brigády z II. světové války. - Holocaust Memorial Council má 60 členů, které jmenoval president Carter, včetně 10 členů kongresu obou politických stran. Jak je známo, zástupcem za čs. složku v USA je Dr. Jaroslav Drábek ve Washingtonu. -afa-

DEZINFORMACE

zbraň v sovětském arsenálu

Arnaud de Borchgrave se narodil v Belgii, ale jako americký žurnalista působil v osmdesáti státech světa; je také bývalým zahraničním dopisovatelem časopisu Newsweek, spolu-autorem knihy "The Spike" a spolupracovníkem Center for Strategic and International Studies university Georgetown ve Washingtoně. Nedávno podal odborný rozbor sovětské dezinformační sítě a rozhodnutí podporovat teroristické akce.

Podle tohoto rozboru, zásadní rozhodnutí podporovat teroristické skupiny bylo učiněno na Tri-Kontinentální konferenci v Havaně, v r. 1966. Provádění tohoto rozhodnutí bylo zahájeno v r. 1968. Některým západoevropským tajným službám se podařilo získat částečnou dokumentaci již v r. 1972 a v r. 1974 měly již absolutní jistotu o zmíněných plánech. Účelem této strategie, dohodnuté v Havaně, bylo podkopat zájem západu o země Třetího světa, destabilizovat a podvrátit západní společnost, ale současně při tom udržovat zájem západních vlád a těch, kteří ovlivňují veřejné mínění, o t.zv. "mírové soužití", čili détente.

Zmíněná dezinformační síť se rozprostírá po celém světě, za účasti východoevropských tajných služeb, kubánské tajné služby a ve spolupráci s tajnými službami marxistických zemí Třetího světa. Sovětská KGB, ku př. zaměstnává kolem jednoho milionu osob, z čehož asi 600 tisíc je pověřeno starat se o otázky vnitřní bezpečnosti. Pro zahraniční činnost je tedy uvolněno asi 400 tisíc zaměstnanců, agentů a jiných spolupracovníků. Podle jiných odhadů FBI, ve Spojených státech, ze 2,800 sovětských, východoevropských a kubánských diplomatů a úředníků, je jeden tisíc zapojeno v industriální špionáži. Mimo to, kolem 2,500 sovětských inženýrů a vědců navštíví - v rámci různých misí a programů - každý rok USA a mnozí z nich jsou ve službách KGB.

Jednou z hlavních direktiv KGB je příručka, která pojednává o možnostech a způsobech, jakými získat pro KGB Američany a uvádí 12 kategorií zaměstnání, ve kterých by zaměstnanci, získání pro službu v KGB, mohli dodat nejcennější informace. Na prvním místě jsou vládní zaměstnanci, kteří mají přístup k tajným dokumentům. Na druhém místě jsou žurnalisté a sdělovací prostředky vůbec. Sovětští agenti ku př. mají instrukce, aby novináře západních sdělovacích prostředků vedli k tomu, aby psali pravý opak toho, co je sovětským úmyslem a aby každého novináře, který píše o pravých sovětských úmyslech přesně, označovali za "podněcovatele studené války", za fašistu a pod. Tato taktika měla v mnoha případech úspěch.

Spojené státy mají být považovány za nepřítele číslo jedna a úkolem agentů je přesvědčovat světové veřejné mínění, že

Spojené státy jsou agresivní, kolonialistickou a imperialistickou mocností a že politika a cíle USA se neslučují s ambicemi Třetího světa. Dalším úkolem sovětských agentů je izolovat Spojené státy od spojenců a přátel a zdiskreditovat ty, kteří s USA spolupracují.

Úsilí sovětských agentů zdiskreditovat americkou zpravodajskou službu bylo, podle Borchgrava, do určité míry úspěšné. Jako příklad uvádí jeden trik, vymyšlený vedoucím východoněmecké tajné služby, Markusem Wolfem - totiž vypracovat a publikovat knihu "Kdo je kdo v CIA?" Získal pro to pomoc bý. člena americké tajné služby Philipa Agee, který nyní žije v Hamburku. Někteří novináři, kteří nemají absolutně žádný zájem na tom podporovat cíle SSSR, začali uveřejňovat zprávy o "činnosti" americké ústřední zpravodajské služby na základě mylných informací, uveřejněných v této knize.

Philip Agee také fabrikuje dokumenty, které mají za úkol zdiskreditovat vládu presidenta Reagana. Vydal, ku př. memorandum o 46 stránkách, ve kterém "dokazuje", že všechny dokumenty, obsažené v Bílé knize o El Salvadoru, kterou vydal State Department, jsou podvrhem. Jeho tvrzení bylo rozšířeno po celém světě. Bílá kniha, poznamenal Borchgrave, není perfektní, některé překlady ze španělštiny do angličtiny mohly být mnohem lepší a kniha mohla být lépe redigována, ale tyto chyby neznamenají, že fakta v ní obsažená a její uzávěry, neodpovídají skutečnosti.

Podle Borchgrava KGB se ve svém aktivním programu řídí principy, vyslovenými čínským filosofem Sun Tzu před 2500 lety, který řekl: ". . . bojovat, je ten nejprimitivnější způsob, jak vést válku proti nepříteli . . .", ". . . lepší taktikou je destabilizace a proto je nutné:

1. Zesměšňovat všechny platné tradice v zemi protivníka
2. Zaplést vedoucí činitele v zemi protivníka do nějaké kriminální aféry a v příhodnou dobu věc zveřejnit a "dát je na pospas jejich spoluobčanům . . .".
3. Zhoršovat, všemi prostředky, které jsou k dispozici, existující rozpory v zemi protivníka
4. Pobuřovat mladé proti starým."

Podle Sun Tzu: "Největším úspěchem není vyhrát sto vítězství ve sto bitvách, ale odzbrojit armády nepřítel bez boje . . .".

Jednou z taktik sovětských agentů je podněcovat a vyvolávat stávky (tuto taktiku jsme měli možnost poznat již v Evropě, zejména ve Francii po puči v r. 1948, kdy jeden z mých bývalých šéfů na československém konsulátě v Paříži, byl vypovězen z Francie, když francouzská tajná policie přišla na to, že v diplomatickém zavazadle převážel větší sumy peněz z Československa do Francie na podněcování stávky horníků ve Francii) a usměrňovat veřejné mínění proti stavbě nukleárních elektráren, a jinému využívání nukleární energie pro mírové účely.

Arnaud Borchgrave také vysvětluje pojem "dezinformace" - slovo, které v anglickém slovníku neexistuje. "Misinformation" znamená **nesprávná** informace, nikoliv však **zámyslně** špatná. "Dezinformace" naproti tomu je **zámyslné** podávání falešných zpráv, aby se vyvolal chaos. K tomu však Borchgrave poznamenal, že každá dezinformace má v sobě zrno pravdy. A kolem tohoto zrna pravdy se upřede síť falešných informací. A takto připravená dezinformace je mohutným nástrojem sovětské zahraniční politiky.

A. Faltusová

Spisovatelé světa sněmovali

Ve dnech 21. až 25. září se konal v Lyonu ve Francii 45. mezinárodní sjezd PEN klubu, sdružující na osmdesát národních organizací spisovatelů, včetně autorů, žijících různě po světě v exilu. Československo už po nějakou dobu činnost v PEN klubu neprovozuje. Ústřední pražská místa asi dobře vědí, proč.

Spisovatelé se sešli v zemi, která si demokratickou volbou vyvolila cestu k socialismu a má ve vládě čtyři komunistické ministry. To samozřejmě poznamenalo i jednání sjezdu, kde se střetávala nejrůznější hlediska, leč pěstovala osobní přátelství. Asi zřídka kde jinde by se israelský spisovatel mohl setkat u jednoho stolu se svým arabským kolegou. Své poselství sjezdu z důvodů blíže neurčených nepřednesl Milan Kundera, ale nedostavil se ani gaullistický starosta Paříže Chirac, ačkoli banket na závěr pořádko pro účastníky sjezdu město Paříž. Pro transport z Lyonu, kde byl kongres zahájen do Paříže, kde byl slavnostně zakončen, dalo francouzské ministerstvo železnic k dispozici svou chloubu, nejnovější a nejrychlejší vlak TGV, držitele světového rekordu (380 km za hod.)

Ačkoliv československá organizace PENu se sama rozpustila, vlála před Sjezdovým palácem v Lyonu i československá vlajka a sjezdu se za organizaci exilových autorů účastnili básníci Ivan Jelínek, Jozef Lederer, čerstvý emigrant Jan Vladislav a exilový novinář Pavel Tigrid. Členem americké delegace byl spisovatel Jan Beneš. Asi nejdůležitější z jednání bude pro naše čtenáře resoluce, kterou schválily všechny přítomné delegace. Jen dvě se zdržely hlasování: východoněmecká a bulharská. V rezoluci se říká, že se v Praze připravuje proces s 18ti československými občany, je vedena ve prospěch vězněných intelektuálů z Československa a proti rusifikaci baltických států.

JBS (Americké Listy, 9. října)

Právo odpovědi

Projev velvyslance Maxe Kampelmana, vedoucího delegace Spojených států, na plenárním zasedání Komise pro bezpečnost a spolupráci v Evropě 28. července 1981 v Madridu:

Pane předsedo,

mým původním úmyslem bylo nereagovat na osobní útok delegáta Sovětského svazu. V nejlepší zájmu našich jednání si nicméně přeji vyjádřit své zklamání.

Brzy při těchto jednáních jsem na jednom z našich plenárních zasedání učinil prohlášení o porušování lidských práv v Sovětském svazu. Sovětský delegát reagoval vyjádřením, že neříkám pravdu. Napsal jsem mu proto osobní dopis, který jsem zde nerozšířil. Ve svém dopise jsem řekl, že pokud údaje, kterých jsem užil, byly nepřesné, ocenil bych, kdyby je opravil. On má konec konců, řekl jsem, přístup k údajům. Byly-li moje informace nepřesné, s potěšením bych se na plenárním zasedání přihlásil o slovo a svá prohlášení upřesnil. Na svůj dopis jsem neobdržel odpověď.

Dnes jsem zveřejnil další údaje, jména, data; tyto údaje sovětského delegáta velmi rozzlobily. Ale dané skutečnosti nelze vyvrátit jen obviňováním zastánců lidských práv, kteří jsou pronásledováni, tvrzením, že jsou "zločinci", kteří klesli "tak nízko". Je proto pochopitelné, že dnes jsme slyšeli takové výrazy, jako "demagogie", "pokrytectví", "odporný cynismus", "opovržení", "taktiky z tmavých uliček", a podobné osobní útoky.

Sovětský delegát poukázal na to, že jsem právník. To mi připomnělo jednu praktickou radu, které se dostalo skupině mladých právníků:

"Je-li váš případ silný ve faktech, ale slabý z hlediska práva, mluve o faktech.

"Je-li váš případ slabý ve faktech, ale silný z hlediska práva, mluve o právu.

"Je-li váš případ slabý v obojím, jak ve faktech, tak z hlediska práva, práskněte do stolu a zaútočte!"

Pane předsedo, všichni jsme se zájmem věnovali pozornost projevům sovětského delegáta, který - řečeno symbolicky - zde dnes bušil do stolu.

přel-la-

Vyretušovaný Škutina

V Baden-Badenu se konal ve dnech 23. až 28. září 1981 Kongres olympijského hnutí, na němž 633 delegátů ze 149 zemí rokovalo o budoucnosti olympijských her a o budoucnosti olympijského hnutí vůbec.

K tomuto tématu připravoval Mezinárodní olympijský výbor reprezentativní publikaci, v níž měla být otištěna i povídka Vladimíra Škutiny "Běžec s ohněm", která na XIX. olympijských hrách v Mexiku roku 1968 získala zlatou olympijskou medaili v umělecké části olympiády.

Československá delegace ostře protestovala proti otištění Škutiny povídky v publikaci Mezinárodního olympijského výboru s téměř groteskním a absurdním zdůvodněním: Vladimír Škutina se prý v otevřeném dopise předsedovi Mezinárodního výboru Lordu Killaninovi z ledna 1980, v němž vyzýval k bojkotu olympijských her v Moskvě, pokoušel rozbít olympijské hnutí.

Na programu Kongresu byla i debata o pravidle 26, tak zvaném "statutu amatéra" a československá delegace prohlášovala, že Vladimír Škutina ve své anti-detektivce o hokeji, podle níž se nyní v Kanadě připravuje film, "znevažuje a zesměšňuje toto pravidlo o statutu ryzího amatérismu".

Mezinárodní olympijský výbor vyhověl stížnosti československé delegace v zájmu o zachování jednoty olympijského hnutí a ve snaze nenarušovat přátelství mezi členskými zeměmi, a povídku Vladimíra Škutiny "Běžec s ohněm" do připravované publikace nezařadil. (IOK Press)

Stanovisko Vladimíra Škutiny k rozhodnutí IOK:

Soudruzi z československého sovětsko-gubernálního olympijského výboru si pletou pojmy s průjmy. A protože staví fakta na hlavu, pokusím se je znovu postavit na nohy a vezmu to od konce. Podle mé antidetektivky o hokeji (soudruzi měli na mysli "Kriminalistický případ s autoporodem", který vyšel letos v květnu v edici Magazínu "5 podob humoru a napětí") se nepřipravuje v Kanadě film, nýbrž v Kanadě se připravuje film podle scénáře Vladimíra Valenty a Vladimíra Škutiny "Zločin s hokejisty - Power Play", pojednávajíc o uvěznění čs. hokejistů, mistrů světa a Evropy z roku 1949, zatímco má anti-detektivka "Kriminalistický případ s autoporodem" je satirou na poměry v současném čs. hokeji.

Při této příležitosti odpovídám na dotazy celé řady čtenářů, zda v postavě hokejisty Ladislava Klápy jsem měl na mysli bratry Št'astné, Václava Nedomanského či osud Jaroslava Jiříka, nebo snad Emila Zátopka z roku 1969-70 nebo manželza Věry Časlavské Josefa Odložila. Prohlašuji, že postava Ladislava Klápy je vymyšlená - i když v sobě nese kus osudu bratrů Št'astných, Václava Nedomanského, Jaroslava Jiříka a samozřejmě i kus tragikomedie Emila Zátopka a Josefa Odložila.

K nařčení, že jsem se pokoušel rozbít olympijské hnutí, netřeba komentáře. Otevřený dopis předsedovi IOK Lordu Killaninovi byl otištěn současně německy ve švýcarské Die Weltwoche, francouzsky v Le Matin a anglicky v Daily Telegraph a New York Times (česky skoro ve všech exilových časopisech) a přetištěn a citován téměř ve veškerém světovém tisku na západ od Aše, takže jej není třeba připomínat. Dopis sám svědčí o podlosti a zákeřnosti vlád SSSR a jejich satelitů, a jestliže se někdo snaží pošlapat a znechtit olympijské ideály, pak je to právě totalitní režim SSSR a spol.

Snad jen pro osvěžení paměti připomínám, že jsem naopak ve své výzvě "Citius - altius - fortius . . . a ne naopak", otištěné v Neue Zürcher Zeitung dne 21. července 1979, nabádal sportovce Západu, aby do Moskvy jeli a právě svou přítomností se pokusili navázat kontakt s co největším počtem porobených obyvatel rudého carství. Teprve po barbarském přepadení Afghánistánu

a na přání svého přítele Vladimíra Bukovského jsem napsal Otevřený dopis předsedovi IOK Lordu Killaninovi. Inu - hloupost je cosi neotřesitelného. Cokoli na ní zaútočí, na ní ztroskotá. A dochází-li na světě každou vteřinu k třem srážkám, pak ze všech ta nejtragičtější je srážka s hlupákem.

Vladimír Škutina (Curych, říjen 81)

P.S. -

National Board Film of Canada připravuje dokumentární film o slavném hokejovém útoku bratří Warwicků, kteří hráli v roce 1954 v Praze a pak na mistrovství světa v německém Dortmundu za Kanadu. Kanadští filmaři potřebovali dokumentární záběry z utkání Kanady v Praze a požádali o ně Československý filmexport. Dostalo se jim této odpovědi: Čs. Filmexport filmový materiál zapůjčí za podmínky, že National Board Film of Canada zabrání Vladimíru Valentovi a Vladimíru Škutinovi v dokončení filmu "Zločin s hokejisty - Power Play"! No comment!

Naše upřímné díky Dr. Janu Papánkovi

Přátelé v Československé národní radě americké jsou ve stálém styku s dr. Papánkem a jeho ženou Betkou. Víme o jeho cestách každý týden na State Department v zájmu uprchlíků a jiných československých problémů a právě proto, že víme o jeho neúnavné činnosti, den ze dne, i o jeho cestách do Evropy do uprchlických táborů, do nejvyšší mezinárodní úřadovny v Ženevě, o jeho účasti na Madridské konferenci a na různých poradách ve Washingtonu, proto se nám nezdá možné, že 24. října bude dr. Janu Papánkovi 85 let. Muselo se to nám nevěřícím připomenout.

Chceme poděkovat, ale kde začít? Známe jeho činnost za první světové války v italských legiích, za druhé světové války, kdy byl naší spojkou s krajanskou Amerikou, s washingtonskou vládou a s československou vládou v exilu v Londýně. Dobře si pamatujeme, jaký boj sváděl r. 1948 proti komunistickému uznání ve Spojených národech. Od toho nešťastného dne převzal na svá bedra docela jimý, nový úkol, starost o čs. uprchlíky, o desetitisíce uprchlíků. Sotva byla vyřešena jedna vlna uprchlická, přehnal se druhá.

Je to úkol, který, žel, není radostný. Přináší ovšem určité uspokojení z dobře vykonané nutné práce, ale často i nepochopení. Vyžaduje to svatou trpělivost lidumila, jehož lidskost mu nedovoluje ochabovat, děj se co děj. Málokdo dovede tak odpouštět a dokonce v práci pokračovat v pevné víře, že to co koná je správné.

S touto vírou a nadšením vždy hájí ideály Československé republiky. Období dvaceti let Masarykovy republiky zůstává jeho vzorem a jasným smem.

Práce neubývá. Počet československých uprchlíků zase stoupl. American Fund for Czechoslovak Refugees v New Yorku přivezl do Spojených států z uprchlických táborů 250 lidí během minulého měsíce. V dnešní době nezaměstnanosti není snadné je všechny umístit, jak bychom si přáli, zvláště když někteří mají záhadnou představu o Americe.

Všechno to dr. Papánek překonává svou nadlidskou trpělivostí. K tomu všemu teď přibyla starost o uprchlíky z Asie, o boat people. Panují sice mezi námi názory, že do toho nám nic není, ale dr. Papánek má na to svoje měřítko: po všechna léta americká vláda vyšla vstříc československým uprchlíkům a není proto myslitelné, aby dnes odřekl Washingtonu spolupráci, když je o to žádán.

American Fund for Czechoslovak Refugees svolal členy správní rady na přátelský oběd v pátek 23. října, aby dlouholetému řediteli poděkovali. Zástupci krajanských organizací tak učiní v pátek večer v restauraci Praha. V pondělí dne 26. října uspořádá mu večírek American Council of Voluntary

Agencies for Foreign Services ve své budově na 200 Park Ave. So., New York. Na večírku bude přítomen zástupce State Departmentu.

Nepřítomní přátelé po celé Americe přidružení se k projevům úcty a lásky. VV

Petr Pašek v USA - KONFRONTACE

Petr Pašek v exilu se nám uvedl svou iniciativou a obětavostí, když dal život exilovému nakladatelství Konfrontace. Toto jméno ihned nám připomene jeho záslužné, odvážné dílo - vydání knih Alexandra Solženicyna. Blíže nám sdělí následující vysvětlení:

Konfrontace ve švýcarském Curychu je nepochybně nejmladším nakladatelstvím na světě. Svou činnost zahájila před 7 lety a podnes vydala přes 100 českých knížek, k nimž na prvním místě patří vydání knih Alexandra Solženicyna: "GULAG" I. a II. díl, nyní vychází III. díl, jeho "Nežít se lži", které vyšlo nákladem 50.000 výtisků a bylo zdarma pro každého, kdo o toto dílo projevil zájem, a konečně i "Otevřený dopis Alexandra Solženicyna představitelům Sovětského svazu", vyšlo nákladem 15.000 výtisků a bylo rovněž zdarma. V leckom by mohl uzrát nápad, že curyšská Konfrontace je z těchto důvodů dotována. Není tedy dotována nikým, ale musila se stát "povinné" akciovou společností, protože její bývalý majitel Petr Pašek, stejně jako všichni exulanti ve Švýcarsku musil podepsat bezvýhradné prohlášení, že "nebude provozovat jakoukoliv politickou činnost" s ohledem na přísnou neutralitu malého Švýcarska.

Ukázal se však po letech způsob, jak toto nakladatelství přece jen lze podpořit, a to právě ve vydání signatářky CHARTY 77 prof. Dr. Boženy Komárkové: "Sekularizovaný svět a evangelium", která vyšla nyní jako jedna z posledních knih Konfrontace, a kde si v tiráži můžeme přečíst, že vydání finančně podpořily: CHARTA 77 ve Stockholmu a ing. Gaia Schulzová ze Švýcarska. Je ještě celá řada takových knih, které pocházejí od autorů, kteří jsou doma umlčeni - a přesto se ví, že svou vysokou odborností nebudou tak dobře prodejné jako jiná díla, a ta čekají na své mecenáše.

A nyní je návštěvou u nás ve Spojených státech. Přijel se svou ženou do New Yorku 19. října z Curychu, aby se s námi osobně poznal a aby připomenul nám "českou knihu", kterou tak vášnivě podporuje.

Za svého pobytu v USA navštíví mj. redaktora br. Pejskara v San Diegu, mistra Zavřela v Los Angeles. Do Chicaga přijede na krátkou návštěvu, aby se zúčastnil oslavy 28. října chicagské oblasti ČSNRA na Velehradu, kde bude představen krajanské veřejnosti.

HLAS AMERIKY - SAIGON (Prohraná bitva v boji s komunismem)

Kniha reportáží Vladimíra Fleischera

Vietnamské trauma Američanů, způsobené porážkou americké armády ve Vietnamu, přizívovaly ještě do nedávna některé filmy, řada románů a početní kritici v amerických sdělovacích prostředcích bez větší snahy pochopit, oč vlastně šlo ve Vietnamu. Teprve v poslední době se na americkém knižním trhu objevilo několik publikací, jež analyzují dílčí aspekty vietnamského konfliktu a poctivě se snaží poznat pravdu a tak vytvořit předpoklady pro překonání dlouholetého stavu beznaděje. Řadu těchto nových knih, jež byly ve Spojených státech vydány v první polovině letošního roku, tvoří mimo jiné: "Airmobility in Vietnam" generálporučíka Johna J. Tolsona, který prověřuje novou teorii vojenských strategií o kombinaci palebné síly pozemních jednotek a pohyblivosti a rychlosti helikoptér používaných ve Vietnamu; polemická studie "Self-

Destruction", jejíž autor pod pseudonymem Cincinnatus na základě rozhovorů s vojáky a generály hodnotí chyby amerického vojenského myšlení, nedostatky v taktice a zejména neschopnost nejvyšších velitelů správně pochopit, že vietnamská válka je svou ideologickou povahou a bojem o duši Vietnamců jiná, než válka v Evropě; autobiografické vylíčení historie vietnamské války plk. Archimeda L. A. Pattiho, který pod titulem "Why Viet Nam?" odpovídá na otázky, jak se Amerika do války ve Vietnamu zapletla, a zda se této válce mohla vyhnout; "Nam" žurnalisty Marka Bakera, který interviewoval účastníky vietnamské války a shromáždil osobní zážitky a často ořesná svědectví vojáků i důstojníků, příslušníků oddílů Green Berets i ošetřovatelek vojenských nemocnic a jejich pacientů.

K těmto důležitým americkým publikacím patří však i kniha reportáží Vladimíra Fleischera "Hlas Ameriky - Saigon". Dokumentární materiál v rozsahu 380 stran včetně přílohy autentických fotografií a v prodejní ceně 10 dolarů vydalo torontské nakladatelství 68 Publishers, Corp. letos v květnu česky. I když by si závažnost knihy vyžadovala anglické vydání, zmíněnému nakladatelství patří nesporně zásluha, že tak znovu přispělo k duchovnímu zápasu o upevnění hodnot západní civilizace.

Fleischer byl po mnohaleté rozhlasové práci v Hlasu Ameriky a po šestiletém působení jako korespondent v Evropě jmenován rozhlasovým a televizním atašé na americké misi v New Delhi, odkud byl urychleně povolán do Saigonu, aby tam zreorganizoval program rozhlasových relací Hlasu Ameriky. Měl k dispozici personál 60 rozhlasových pracovníků a první reportáž z mekonžské delty vysílal již 11. července 1967. Mimo své služební povinnosti posílal také zprávy a reportáže v češtině čs. oddělení Hlasu Ameriky. Až do března 1974 jich poslal 410 a kniha "Hlas Ameriky - Saigon" je souborem těch nejzajímavějších.

Úkolem Hlasu Ameriky je objektivně informovat o událostech ve světě i v americké společnosti a vysvětlovat americkou zahraniční politiku jiným národům. V tomto duchu také vyznívají všechny reportáže obsažené v knize, která díky erudici, historické zkušenosti, osobní odvaze, poctivosti a profesionální věcnosti reportéra je nejen kaleidoskopem událostí a osobností, ale i spektrem nejzajímavějších poznatků o nejrůznějších oblastech života za války v zemi, která je svým duchem, kulturou a mentalitou naprosto odlišná od kterékoliv západní země.

Není snad námětu, o němž by Fleischer ve svých vietnamských reportážích nereféroval: zajatci na obou stranách, taktika Vietkongu, pozemková reforma, volby, akce Otevřená náruč, university, dezertéři, tiskové konference amerických a jihovietnamských činitelů, ohlas sovětské invaze do Československa v srpnu 1968 v saigonském tisku, ofenzíva komunistů o svátcích Tet, útoky na Saigon, pěstování bobů a zeleniny, pařížská konference, komunistický teror proti civilnímu obyvatelstvu, masakr v Dak Sonu, hromadné hroby v Hue, v Quang Tri a podobně. A postoj amerických sdělovacích prostředků Fleischer ilustruje na příkladu masakru v Dak Sonu, kde příslušníci Vietkongu upálili 254 mužů, žen a dětí, ale z 500 v Jižním Vietnamu akreditovaných dopisovatelů, 90 procent amerických, projevil o tento masakr novinářský zájem jen pět dopisovatelů, z toho tři japonští.

Autor doprovází čtenáře reportáží vlastními komentáři, v nichž bez obalu říká, co si o neprozíravém postupu architektů americké politiky ve Vietnamu myslí, a jak cítí s lidem, jehož svoboda a namnoze i životy budou obětovány při pařížském mnichovanství. Tyto komentáře a zasvěcené úvodní slovo Douglase Pika hodnotu díla nejen prohlubují, ale i ozvláštňují, a měl by ji číst každý, kdo má ještě o vietnamské válce pochybnosti!

Zpravodaj z Washingtonu) (zá)

Odbočka T. G. Masaryk v Los Angeles

oznamuje ve Zpravodaji oslavu 28. října

Sjednocení v myslích i srdcích, představitelé všech československých skupin a spolků v Los Angeles vás zvou k historickému setkání všech, jimiž osud staré vlasti není lhostejný, při vzpomínkovém večeru na den osvobození

28. ŘÍJNA 1918

**konaném v pátek 23. října 1981 v 7 hod. večer
v Sokolovně, 500 N. Western Avenue, Los Angeles**

Program

I. část. - Zahájení jménem všech spolků a skupin. - Invokace. - Hold vlajkám USA a ČSR. - Vzpomínka pamětníků dne zrodu samostatnosti ČSR.

II. část. - Historické prohlášení a výzva k duchovní obrodě našich národů po celém světě. - Co je a v čem spočívá hnutí obrody čsl. národů. - Skutek a čin tohoto hnutí: Založení Československého střediska krásných umění v Los Angeles.

III. část. - Beseda se spisovatelem Petrem Paškem z curišského nakladatelství Konfrontace. - Vyprávění o mnohdy detektivních okolnostech zrodu českých knih na evropském kontinentu.

IV. část. - Po přestávce bude promítán čs. celovečerní film O slavnosti a hostech (Režie: Jan Němec). Film vznikl v r. 1966 v Praze a svým obsahem a uměleckou formou výrazně zapadá do rámce večera.

V sokolovně bude podávána večeře a občerstvení.

Příspěvek \$5.00.

Zvou: American Sokol Los Angeles, ČSNRA - odbočka "T. G. Masaryk", Společnost pro vědy a umění, Pasadenská Beseda, Katolická Misie a j.

Cathedral of Learning

na universitě v Pittsburgh, Pa.

Československý výbor, který má na starosti československou síň v této katedrále, zve členy a hosty na slavnostní schůzi 1. listopadu, v neděli odpoledne. Z Washingtonu přijede dr. Jaroslav Němec, zakladatel Čs. společnosti pro vědy a umění, který promluví o významu československého svátku. Předsedou Čs. výboru je Milan P. Getting.

Czechoslovak Room Committee koná záslužnou práci po všechna léta, od založení instituce Nationality Rooms and Intercultural Exchange na universitě. Roční příspěvek členů je \$5. Pokladníkem je Stanley Prostředník, 215 Saxonburg Rd., Pittsburgh, Pa. 15238.

Oslavu vzniku samostatného Československa

28. října 1918

připravuje v Chicagu

Oblastní výbor ČSNRA

na neděli 25. října v sále Velehradu

Na zahájení večera bude přečten projev k 28. říjnu, který napsal prof. František Schwarzenberg.

Následovat bude slavnostní koncert z děl českých mistrů. Vystoupí v něm spolu s hostujícím prof. Františkem Smetanou (violoncello)chicagští umělci. Otakar Šroubek, člen Chicago Symphony Orchestra (housele) a Thomas Zeman (klavír).

Oslava bude spojena s večerí.

**Pořádající výbor Československé národní rady americké,
Chicagská oblast**

Emanuel Lát, předseda

Jan Uhlíř, tajemník

Oblast Michigan, ČSNRA

Náš kalendář

23. října

pořádá ČSNRA, odbočka T. G. Masaryk - Detroit, pro své členy a hosty přátelský večer spojený s promítáním dvou dokumentárních filmů. První z nich zachycuje chvíle rozloučení s Pavlem Palachem v pražském Karolinu, druhý se zabývá osudem Československa v posledních desetiletích. Pod názvem "Od Mnichova k Moskvě" ho natočila CBS, komentátorem je Walter Cronkite. Promítání začne v 7.30, ale klubovna detroitské sokolovny, kde se večer bude konat, se otevře již o hodinu dřív, takže bude možno pohovořit nad šálkem kávy s přáteli a známými nebo vybrat si knihu či gramofonovou desku. Bude jich bohatý výběr jako vždy. Po programu a přátelské besedě spojené s občerstvením se bude konat schůze odbočky, na kterou jsou všichni, kdož budou přítomni, srdečně zváni.

29. října

se v detroitském International Institute (111 East Kirby, jeden blok na východ od Woodward Avenue) od 2 do 3.30 hod. odpoledne bude konat Československý čaj. Odpolední čaje, o něž se starají jednotlivé etnické skupiny detroitské oblasti, jsou v Mezinárodním institutu zavedenou tradicí a Československý čaj se koná v době, kdy vzpomínáme výročí založení Československé republiky.

Vstupné se neplatí, jen za pohoštění se žádá minimální obnos jednoho dolaru. Máte-li volně odpoledne, nezapomeňte přijít.

Oznámení

Nestor českých básníků, básník Jaroslav Seifert se dožil 23. září osmdesáti let. Jednu z jeho posledních sbírek, Morový sloup, vydali nedávno ve sličné úpravě spolu s anglickým překladem v Ann Arboru.

Přáli bychom si, aby se milovaný básník, který osvědčil nevšední morální odvalu ve zlých dobách padesátých a sedmdesátých let, dožil ještě mnoha plodných roků.

Oblastní výbor ČSNRA Michigan se na své schůzi dne 27. září 1981 rozhodl poslat Polskému americkému kongresu v Michiganu dopis, v němž by byla vyjádřena morální podpora jak vnitřnímu osvobození polského lidu, tak snahám polské menšiny v Americe poskytnout Polsku účinnou pomoc. K dopisu bude připojen dar ve výši 150 dolarů.

Protože si myslíme, že to, co se děje v Polsku, má historický význam nejen pro Poláky, ale taky pro celou střední a východní Evropu, vyzýváme své čtenáře, aby podle svých možností také pomohli a přispěli, zvláště bude-li i v detroitské oblasti pořádán v televizi Telethon na pomoc Polsku.

Zdenka Brodská, 33731 Kirby Avenue, Farmington Hills, MI 48024, telefon 477-2461.

DARY:

Odbočka ČSNRA "Západní předměstí", Chicago, IL \$700.05
Oblastní výbor ČSNRA v Michigan 117.65
Antoinette Pelich, CA 10.00

Večírek Ženské národní rady 31. října

K podzimu patří barvy chrysaném, od zlaté, růžové, purpurové a pastelově žluté až po ostrou žlutou, jakoby vypůjčenou od pampelišek, jež podzimu se nedožily.

Přijdete-li na večírek Čs. ženské národní rady v exilu, na který Vás, Vaši rodinu a přátele ČŽNR touto cestou srdečně zve, budou to chrysanémy, které budou zdobit Váš stůl. Večírek je pořádán v sobotu 31. října 1981 v budově American Legion Hall, Post. No. 96 (5510 západní 25. ulice, Cicero, Ill.), o 8.

hod. večerní, vstupné je \$5.00, parkování na prostorném parkovišti zdarma.

K tanci Vám bude hrát hudba F. Zákrockého, taneční skupina Klubu Domov a Besedy pro Vás zatančí společenský tanec a pohostinský odbor se bude po celý večer starat, aby Vám obcerstvení a nápoje chutnaly. Kuchařské umění členek Ženské rady je známé, večere, obložené chlebičky, dorty, záviný a pečivo domácí výroby vyhlášené.

Ženská národní rada Vás prosí o přízeň, prosí, abyste na podzimní společenský večírek ČŽNR přišli a přivedli své přátele, abyste hodně tančili, dobře se bavili a hodovali - tak jako již staří Čechové zdatně činivali. Když nic nezbude, budeme vědět, že Vám chutnalo, že se Vám na našem večírku líbilo, a také, že z jeho výtěžku budeme moci dál pomáhat druhým, kteří naši pomoc potřebují. ČŽNR (-la-)

Večer tvorby Pavla Javora (Dokončení)

Finále pořadu patřilo Iljovi Kovářovi básni Píseň je u konce a Gounodově skladbě Ave Maria v podání Jiřiny Černé a Joži Černého.

Závěrečný verš básně

Snad nejkrásnější sen tu nikdy nežijem
Navěky doznělo milostné rekvíem

a Gounodova hudba ukončily naše melodramatické pásmo.

Úspěch večera byl dokonalý. Četná blahopřání potěšující. Vřelé poděkování a ocenění večera paní Škvorovou velmi milé. Absolutní ticho v hledišti po celou dobu trvání programu a soustředěná pozornost posluchačů obdivuhodné.

Nakonec patří díky: Recitátorům a oběma hudebníkům. Nemenší dík patří technickému odboru. Technickým odborem byl Vladimír Tomsa, který zvládl nástrahy dvou mikrofonů, promítání, zařazení reprodukované hudby na začátek programu - všechno, co bylo třeba technicky vyřešit.

Další dík, a také velký, patří Emilce Rohelové, která se postarala o vyslání pozvánek a vyznamenala se v náporu večer v Havlíčkově škole - nejen Emilce, ale také br. Šrámkovi z Detroit, který jí v Havlíčkově škole dobrovolně pomáhal a ještě prodával knížky.

Večer vyzněl tak, jak jsme si všichni přáli. Řada večerních zkoušek melodramatického pořadu, příprava scény včetně přistěhování křesel, stolků, lamp, květin a celého technického aparátu, jeho úspěchu předcházely. Průběh večera a jeho úroveň nám přinesly hodně radosti. Děkujeme všem, kteří přišli a kteří ji s námi sdíleli.

Příští program odbočky Západní předměstí ČSNRA bude 9. prosince ve společenské místnosti Mid America na 4. patře.

Těšíme se, že se s Vámi znovu sejdem.

Odbočka Západní předměstí -la-

30 let Ženské národní rady

Československá ženská národní rada v exilu si 26. září 1981 připomněla, že 11. listopad 1981 dovrší údobí třiceti let od jejího založení. Večer, na němž Ženská rada vzpomínala na obtížné začátky svého působení i svoji úspěšnou činnost pozdější, byl uspořádán v "křišťálové síni" restaurace Stará Praha v Ciceru, III.

Zahájen byl modlitbou pronesenou tajemnicí ČŽNR Věrou Rokničovou. Srdečný projev Milady Ferjenčíkové, předsedkyně ČŽNR, kterým své spolupracovnice a jejich manželé uvítala - a v němž jim též vyslovila upřímné poděkování za léta společného

pracovního zaměření a snah, určil atmosféru večera. Výsledky třicetileté práce ČŽNR zhodnotila v pečlivě připraveném projevu Věra Rokničová.

Ženská rada hned od svého vzniku rozvinula činnost, jejíž morální podstatou byl boj proti komunismu a všem totalitním zřízením. Souběžně však činnost ČŽNR přinášela mnoho dobra a pomocí sociálně slabým, studentům, čs. uprchlíkům - hlavně rodinám s dětmi - nemocným, důchodcům, atd. Brzy po svém založení se Ženská rada rozhodla k úzké spolupráci s Čs. národní radou americkou, založenou v r. 1918, přihlásila se k programu této organizace a stala se členskou organizací chicagského oblastního výboru ČSNRA.

Členky Ženské rady se zúčastňovaly národních slavností, v krocích se účastnily sokolských sletů, Dnů a průvodů porobenných národů, na národnostním bazaru Folk Fairu reprezentovaly Československo výstavkou krásných starých krojů a vzácných výšivek, broušeného skla, keramiky a lidového umění. ČŽNR se stala členem Illinoiské federace žen a během let obdržela od federace několik vyznamenání a uznání za svoji práci na poli sociálním. Prostřednictvím federace seznamovala americkou veřejnost s historií Československa, připravila anglické pásmo o ženě v čs. dějinách, členky měly přednášky o čs. literatuře, hudbě a umění - i dnešních poměrech v Československu na univerzitách a v amerických klubech.

Za celou dobu své činnosti měla Ženská rada jen dvě předsedkyně. Dnes již zesnulou Ladu Svrčkovou a Miladu Ferjenčíkovou.

Rozsah sociální práce Ženské národní rady, pili jejich členek a míru schopností nejlépe vyjadřuje skutečnost, že Ženská rada při poměrně malém průměrném počtu svého členstva ve 30 letech své činnosti rozdala na pomoc potřebným a pro dobré účely na 58 tisíc dolarů.

Na otázku, co si přát do příštích let, odpověděl projev Věry Rokničové vyslovením věrnosti odkazu Husa, Komenského, Havlíčka, Tomáše Garrigua Masaryka - i odhodlání k hájení lidských svobod. "Pracujme dále na společných cílech se sesterskou láskou a v upřímném souladu a přátelství. Krácejme po cestě pravdy děj se co děj - i kdyby nás zbyla jen hrstka ve víře, že není na světě moci, která by vzdělaný národ udržela v otroctví." Tímto krédem byl projev tajemnice ČŽNR ukončen.

Za obsažný a hodnotný projev poděkovala Věře Rokničové předsedkyně Milada Ferjenčíková. Poděkovala znovu všem členkám za jejich věrnost Ženské národní radě, za jejich pracovitost, z níž vyplývají tak dobré výsledky - poděkovala "pánskému odboru" Ženské národní rady, manželům členek, kteří pomáhají, kde je třeba technické pomoci - a požádala o další spolupráci, o další společné úsilí směřující k znovuzískání svobody Československa, o další společnou práci na našem zdejším poli národním.

Za významnou činnost a také spolupráci s Čs. národní radou americkou poděkoval Ženské národní radě předseda ČSNRA gen. dr. Miluláš Ferjenčík. Ve svém projevu nastínil vážnost mezinárodního dění a význam exilové práce. Rovněž Savo Roknič, blízký spolupracovník Ženské národní rady, pozdravil shromáždění milým projevem.

Příjemným zpestřením programu večera byla hudební vložka, za jejíž provedení vděčíme pianistce Jiřině Černé a violistovi Jožovi Černému.

Závěr večera patřil předsedkyni Miladě Ferjenčíkové - a právě pro ni byl největším překvapením. Dostalo se jí srdečného blahopřání k narozeninám, jménem Ženské rady blahopřála I. místopředsedkyně rady Maru Prokopová-Friedová, která Miladě Ferjenčíkové též poděkovala za její velkou práci a dlouholetou činnost, za 25leté vedení Československé ženské národní rady.

-la-

Č. S. A.

Nejstarší bratrská a sesterská podpůrná jednota
v Americe jest připravená poskytnouti Vám
nejvýhodnější druhy životních pojištění plně
zabezpečujících Vaši ochranu.

Rovněž nabízíme pojistky poskytující pravidelný
starobní důchod jakož i pojistky hypoteční.

Další informace ochotně podají:

CZECHOSLOVAK SOCIETY OF AMERICA

"Pioneer of Fraternal Life Insurance"

CSA PLAZA

Telefony (312) 795-5800 - (312) 242-2224

2701 SOUTH HARLEM AVENUE

BERWYN, IL 60402

VĚSTNÍK

CZECHOSLOVAK NATIONAL COUNCIL
OF AMERICA

2137 So. Lombard Ave. - Room 202
Cicero, Illinois 60650

ADDRESS CORRECTION REQUESTED

FIRST CLASS MAIL

436